

LIETUVOS RESPUBLIKOS
INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO
ĮSTATYMAS

2002 m. birželio 20 d. Nr. IX-975
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis Įstatymas nustato indėlių, laikomų Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteiguose bankuose (toliau – bankai), Lietuvos Respublikoje įsteiguose užsienio bankų filialuose (toliau – bankų filialai) bei Centrinėje kredito unijoje ir kredito unijose (toliau – kredito unijos), draudimo tvarką ir šių indėlių draudimo išmokų dydį bei bankų, finansų maklerio įmonių ir valdymo įmonių, turinčių teisę teikti investicines paslaugas (toliau – įmonės), taip pat bankų filialuose, užsienio finansų maklerio įmonių ir valdymo įmonių filialuose (toliau – įmonių filialai) priimtų įsipareigojimų investuotojams draudimo tvarką ir draudimo išmokų dydį.

2. Įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio Įstatymo priede.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, Žin., 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Draudimo įmonė** – valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“.

2. **Draudžiamasis įvykis** – bankroto bylos iškėlimas kredito unijai, bankui ar įmonei arba priežiūros institucijos sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo ar investicinių paslaugų teikimo nutraukimo priėmimas, kai kredito unija, bankas ar banko filialas negali atsiskaityti su kreditoriais ar kai įmonė ar įmonės filialas yra nepajėgi (nepajėgus) įvykdyti įsipareigojimų investuotojams.

3. **Indėlininkas** – fizinis arba juridinis asmuo, laikantis indėlį banke, banko filiale ar kredito unijoje, išskyrus subjektus, kurių indėliai pagal šį Įstatymą negali būti draudimo objektai. Kai fizinis arba juridinis asmuo (išskyrus valdymo įmonę, jei ji valdo kolektyvinio investavimo subjektus ir pensijų fondus) laikydamas indėlį veikia kaip patikėtinis, indėlininku laikomas patikėtojas. Kai reikalavimo teisės į lėšas pagal sutartis turi asmenų grupė, kiekvienas jos asmuo laikomas indėlininku ir lėšos padalijamos kiekvienam iš jų lygiomis dalimis, jeigu sutartyse, iš kurių atsiranda jų reikalavimo teisės, arba teismų sprendimuose nenustatyta kitaip.

4. **Indėlis** – indėlininko pinigų, laikomų banke, banko filiale arba kredito unijoje pagal banko indėlio ir (ar) banko sąskaitos sutartis, ir kitų pinigų, į kuriuos indėlininkas turi reikalavimo teisės, atsirandančias iš kredito įstaigos įsipareigojimo atlikti operacijas su indėlininko pinigais ar suteikti investicines paslaugas, suma (įskaitant priskaičiuotas palūkanas).

5. **Indėlių draudimo fondas** – fondas, kuriame sukauptas turtas, skirtas indėlininkams priklausančioms draudimo išmokoms išmokėti.

6. **Indėlių ir (ar) įsipareigojimų investuotojams draudėjas** (toliau – **draudėjas**) – bankas, Lietuvos Respublikoje filialą įsteigęs užsienio bankas (toliau – užsienio bankas), kredito unija arba įmonė ar užsienio įmonė, turinčios teisę teikti investicines paslaugas, šio Įstatymo nustatyta tvarka mokantys draudimo įmokas į valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ administruojamą Indėlių draudimo fondą ar Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

7. **Indėlių ir (ar) įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoka** (toliau – **draudimo įmoka**) – draudėjo šio Įstatymo nustatyta tvarka mokama pinigų suma į valstybės įmonės „Indėlių

ir investicijų draudimas“ administruojamą Indėlių draudimo fondą ar Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

8. Indėlių ir (ar) įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka (toliau – **draudimo išmoka**) – šio Įstatymo nustatyta pinigų suma, į kurią indėlininkas ar investuotojas įgyja teisę atsitikus draudžiamajam įvykiui.

9. Indėlių ir (ar) įsipareigojimų investuotojams draudimo suma (toliau – **draudimo suma**) – draudžiamo indėlio ar įsipareigojimų investuotojams suma, apskaičiuojama šio Įstatymo nustatyta tvarka.

10. Investicinės paslaugos – investicinės ir papildomos paslaugos, nurodytos Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 13 ir 22 dalyse.

11. Investuotojas – fizinis arba juridinis asmuo, perdavęs draudėjui pinigus arba vertybinius popierius norėdamas pasinaudoti draudėjo teikiamomis investicinėmis paslaugomis. Jeigu reikalavimo teisės į pinigus ir (arba) vertybinius popierius pagal sutartis turėjo asmenų grupė, kiekvienas jos asmuo laikomas investuotoju ir vertybiniai popieriai bei pinigai padalijami kiekvienam iš jų lygiomis dalimis, jei sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, ar teismų sprendimuose nenustatyta kitaip. Jeigu pinigus ar vertybinius popierius perdavęs asmuo (išskyrus valdymo įmonę, kai ji valdo kolektyvinio investavimo subjektus ir pensijų fondus) veikė kaip patikėtinis, investuotoju laikomas patikėtojas.

12. Įsipareigojimai investuotojui – draudėjo, teikiančio investuotojui investicines paslaugas, įsipareigojimai grąžinti investuotojui priklausančius pinigus ir (arba) grąžinti investuotojui priklausančius vertybinius popierius.

13. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas – fondas, kuriame sukauptas turtas, skirtas investuotojams priklausančioms draudimo išmokoms išmokėti.

14. Kolektyvinio investavimo subjektas – kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

15. Pensijų fondas – kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme, Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatyme, taip pat profesinių pensijų fondas, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatyme.

16. Priežiūros institucija:

- 1) Lietuvos bankas;
- 2) Vertybinių popierių komisija;
- 3) analogiškas Lietuvos bankui ar Vertybinių popierių komisijai funkcijas atliekanti institucija užsienio valstybėje.

17. Užsienio draudimo įmonė – indėlių ir (arba) įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) ar kitokio jų saugumo užtikrinimo pagal užsienio valstybės teisės aktus sistemą administruojanti įstaiga.

18. Valdymo įmonė – kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme, ir pensijų fondo valdymo įmonė, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme.

19. Vertybiniai popieriai – finansinės priemonės, nurodytos Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 4 dalyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

ANTRASIS SKIRSNIS DRAUDIMO ĮMOKOS

3 straipsnis. Draudimo objektas

1. Indėlių draudimo objektas yra indėlininkų indėliai litais ir užsienio valiuta – Jungtinių Amerikos Valstijų doleriais, eurai ir Europos Sąjungos valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės valstybių (toliau – Europos valstybių) nacionalinėmis valiutomis (toliau – užsienio valiuta).

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas yra įsipareigojimai grąžinti investuotojams vertybinius popierius, nesvarbu, kokia valiuta jie yra išreikšti, arba pinigus litais ar užsienio valiuta.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus indėlius ir įsipareigojimus investuotojams draudimo įmonėje privalo apdrausti bankai, kredito unijos, įmonės ir užsienio bankai ar įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialus, kuriuose laikomi indėliai ar kurių įsipareigojimai investuotojams neapdraudžiami (nekompensuojami) arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs bankas ar įmonė, teisės aktus.

4. Draudimo objektas negali būti paties draudėjo išleisti skolos vertybiniai popieriai (indėlio sertifikatai) ir įsipareigojimai, susiję su jo akceptuotais bei paprastaisiais vekseliais, pagal Lietuvos Respublikos hipotekinių obligacijų ir hipotekinio kreditavimo įstatymą išleistos hipotekinės obligacijos, taip pat toliau išvardytų subjektų indėliai ar įsipareigojimai jiems:

- 1) Lietuvos banko;
- 2) draudimo įmonės;
- 3) kredito įstaigų;
- 4) finansų maklerio įmonių;
- 5) pagal Draudimo įstatymą veikiančių draudimo įmonių;
- 6) pensijų fondų;
- 7) valdymo įmonių;
- 8) įmonių, kurios verčiasi lizingu (finansine nuoma);
- 9) kolektyvinio investavimo subjektų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

4 straipsnis. Papildomas draudimas

1. Jeigu Europos valstybės jurisdikcijai nepriklausančio užsienio banko ar įmonės Lietuvos Respublikoje įsteigame filiale laikomi indėliai ar prisiimti įsipareigojimai investuotojams yra apdraudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal užsienio valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios indėlių ar įsipareigojimų investuotojams apdraudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame Įstatyme, tai filialą įsteigęs užsienio bankas ar įmonė privalo draudimo įmonės tarybos nustatyta ir „Valstybės žiniuose“ paskelbta tvarka papildomai apdrausti filiale laikomus indėlininkų indėlius, užsienio banko ar įmonės filiale prisiimtus įsipareigojimus investuotojams. Europos valstybės jurisdikcijai priklausančio užsienio bankas ar įmonė, įsteigę filialą Lietuvos Respublikoje, šiuo atveju turi teisę papildomai apdrausti filiale laikomus indėlius ir filiale prisiimtus įsipareigojimus investuotojams.

2. Papildomai draudžiami tik tie indėliai ar įsipareigojimai investuotojams, kurių apdraudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos pagal užsienio valstybės teisės aktus yra blogesnės, negu nustatyta šiame Įstatyme.

3. Indėliai ar įsipareigojimai investuotojams, kurie yra nedraudžiami (nekompensuojami) arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal užsienio valstybės teisės aktus, turi būti draudžiami pagal šį Įstatymą.

4. Draudimo įmonė bendradarbiauja su užsienio draudimo įmone tos užsienio valstybės, kurioje bankas arba įmonė yra įsteigusi savo filialą arba kurios jurisdikcijai priklausančio bankas arba įmonė yra įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

5 straipsnis. Draudimo suma

1. Indėlių draudimo suma yra lygi indėlininko indėliui, buvusiam banke, banko filiale arba kredito unijoje draudžiamojo įvykio dieną, tačiau ji negali būti didesnė kaip 100 000 eurų atitinkanti suma litais.

2. Papildomai apdraudžiamo indėlio draudimo suma yra lygi indėlio ir sumos, kuri išmokama pagal užsienio valstybės teisės aktus, skirtumui, tačiau ji negali viršyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų draudimo sumų.

3. Įsipareigojimų investuotojui draudimo suma yra lygi banko ar įmonės, taip pat banko filiale ar įmonės filiale priimtiems įsipareigojimams investuotojui draudžiamojo įvykio dieną, tačiau ji negali būti didesnė kaip 22 000 eurų atitinkanti suma litais.

4. Papildomai apdraudžiamų įsipareigojimų investuotojui draudimo suma yra lygi įsipareigojimų investuotojui ir sumos, kuri išmokama investuotojui pagal užsienio valstybės teisės aktus, skirtumui, tačiau draudimo suma negali viršyti šio straipsnio 3 dalyje nustatytų draudimo sumų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [X-1749](#), 2008-10-14, *Žin.*, 2008, Nr. 121-4589 (2008-10-21)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

6 straipsnis. Bankų, bankų filialų ir kredito unijų draudimo įmoka

1. Bankų, bankų filialų ir kredito unijų draudimo įmoka yra skaičiuojama nuo indėlininkų sąskaitose, atidarytose pagal banko indėlio ir (arba) banko sąskaitos sutartis, esančių pinigų litais ir (ar) užsienio valiuta sumos, laikomos kredito unijose, bankuose ir bankų filialuose, kuriuose laikomi indėliai nėra kompensuojami arba kitaip apsaugomi pagal užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs užsienio bankas, teisės aktus. Šio Įstatymo numatytu atveju papildomai draudžiant indėlius, draudimo įmoka yra skaičiuojama nuo sumos, kurią sudaro papildomai draudžiamų indėlių sąskaitose, atidarytose pagal banko indėlio ir (arba) banko sąskaitos sutartis, esančių pinigų ir išmokų, mokėtinų indėlininkams pagal užsienio valstybės teisės aktus, skirtumas.

2. Draudimo įmokos metinė norma, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje numatytą atvejį, yra:

1) bankams, bankų filialams – 0,45 procento;

2) kredito unijoms – 0,2 procento.

3. Draudimo įmonės taryba turi teisę keisti draudimo įmokos normą:

1) kai Indėlių draudimo fondo ir visų draudžiamų indėlių santykis tampa didesnis negu 3 procentai, bet neviršija 4 procentų. Šiuo atveju metinė draudimo įmokos norma šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytiems draudėjams neturi būti mažesnė kaip 0,045 procento, šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytiems draudėjams – 0,025 procento;

2) kai Indėlių draudimo fondo ir visų draudžiamų indėlių santykis tampa didesnis negu 4 procentai. Šiuo atveju metinė draudimo įmokos norma šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytiems draudėjams neturi būti mažesnė kaip 0,001 procento, šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytiems draudėjams – 0,0005 procento.

4. Bankai, įgiję teisę priimti indėlius, 4 straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais užsienio bankai, įsteigę filialus, turinčius teisę priimti indėlius, draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka į draudimo įmonės sąskaitą sumoka pirmąją (avansinę) 5000 litų draudimo įmoką. Kredito unijos, turinčios teisę priimti indėlius, ir naujai įsteigtos kredito unijos, įgijusios teisę priimti indėlius, draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka į draudimo įmonės sąskaitą sumoka pirmąją (avansinę) 500 litų draudimo įmoką. Kitas draudimo įmokas apskaičiuoja draudėjas ir moka jas į draudimo įmonės sąskaitą kiekvieną mėnesį.

5. Bankų ir bankų filialų draudimo įmoka nepriklauso nuo jų teikiamų investicinių paslaugų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

7 straipsnis. Įmonių draudimo įmoka

1. Įmonių, kurios neturi teisės teikti papildomos paslaugos – saugoti klientams priklausančius vertybinius popierius ir pinigines lėšas, metinė įmoka yra 3 000 litų. Įmonių, kurios turi teisę teikti papildomą paslaugą – saugoti klientams priklausančius vertybinius popierius ir (arba) pinigines lėšas, metinė įmoka – 10 000 litų.

2. Įmonės, vykdančios pavedimus klientų sąskaita, papildomai moka metinės įmokos dalį – 0,01 procento per praėjusius kalendorinius metus klientų sąskaita įvykdytų pavedimų bendros vertės, tačiau ši dalis turi būti ne mažesnė kaip 1 000 litų ir ne didesnė kaip 10 000 litų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

8 straipsnis. Draudimo įmokos mokėjimo tvarka

1. Draudimo įmokos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką bei terminus, draudimo įmokos normos pakeitimus nustato draudimo įmonės taryba ir skelbia „Valstybės žiniuose“.

2. Jeigu draudėjas per draudimo įmonės tarybos nustatytą terminą nesumoka draudimo įmokos arba jos dalies į draudimo įmonės sąskaitą, už kiekvieną pavėluotą dieną yra skaičiuojami delspinigiai. Delspinigių dydį nustato draudimo įmonės taryba, atsižvelgdama į vidutinę praėjusio kalendorinio ketvirčio palūkanų normą, mokamą už Vyriausybės ne ilgiau kaip vieneriems metams išleistas obligacijas litais. Delspinigiai apskaičiuojami ir mokami draudimo įmonės tarybos patvirtinta delspinigių už laiku nesumokėtą draudimo įmoką skaičiavimo ir mokėjimo tvarka. Jeigu draudėjas nesumoka draudimo įmokų, reikiama suma ir delspinigiai iš jo išieškomi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Delspinigiai yra išieškomi, jeigu jų išieškojimo sąnaudos neviršija išieškomos sumos.

3. Nuo tos dienos, kurią draudėjui įvyksta draudžiamasis įvykis arba draudimo įmonės taryba nutraukia draudėjo indėlių draudimą, draudimo įmokos nebemokamos. Šiuo atveju iki draudžiamąjo įvykio dienos arba iki draudimo nutraukimo dienos nesumokėtos draudimo įmokos dalis laikoma draudėjo įsiskolinimu, o delspinigiai, nustatyti šio straipsnio 2 dalyje, nėra skaičiuojami nuo draudžiamąjo įvykio dienos arba draudimo nutraukimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

TREČIASIS SKIRSNIS DRAUDIMO IŠMOKOS

9 straipsnis. Draudimo išmokos dydis

1. Indėlininkas įgyja teisę į draudimo išmoką nuo draudžiamąjo įvykio dienos. Investuotojas įgyja teisę į draudimo išmoką nuo draudžiamąjo įvykio dienos tik tuo atveju, jeigu investuotojo vertybinius popierius ir (arba) pinigus draudėjas yra perleidęs arba panaudojęs be investuotojo valios. Apskaičiuojant draudimo išmoką už įsipareigojimus investuotojams, į įsipareigojimus investuotojui yra įskaičiuojami tik tie investuotojo vertybiniai popieriai ir pinigai, kurių draudėjas nesugeba grąžinti investuotojui.

2. Draudimo išmokos už indėlius ir draudimo išmokos už įsipareigojimus investuotojams apskaičiuojamos ir išmokamos atskirai.

3. Draudimo išmokų indėlininkams ar investuotojams dydžiai:

1) 100 procentų įsipareigojimų investuotojams iki 3 000 eurų atitinkančios sumos litais ir 90 procentų įsipareigojimų investuotojams nuo 3 000 eurų atitinkančios sumos litais iki 22 000 eurų atitinkančios sumos litais;

2) 100 procentų indėlio iki 100 000 eurų atitinkančios sumos litais.

4. Už indėlius ar įsipareigojimus investuotojams užsienio valiuta draudimo išmokos apskaičiuojamos pagal draudžiamąjo įvykio dieną Lietuvos banko nustatytą lito ir užsienio valiutos santykį.

5. Draudimo išmokos investuotojams dydis skaičiuojamas pagal investuotojo vertybinių popierių rinkos vertę, buvusią draudžiamąjo įvykio dieną.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [X-1749](#), 2008-10-14, Žin., 2008, Nr. 121-4589 (2008-10-21)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, Žin., 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

10 straipsnis. Draudimo išmokos mokėjimo tvarka

1 dalies redakcija iki 2010 m. gruodžio 31 d.:

1. Draudimo išmokos išmokamos litais per 3 mėnesius nuo draudžiamąjo įvykio dienos. Draudimo įmonės taryba gali pratęsti šį terminą ne ilgiau kaip 3 mėnesiams (indėlių draudimo atveju – ne daugiau kaip du kartus po 3 mėnesius).

1 dalies redakcija nuo 2010 m. gruodžio 31 d.:

1. Draudimo išmokos indėlininkams išmokamos litaais per 20 darbo dienų nuo draudžiamąjo įvykio dienos. Draudimo įmonės taryba, esant išskirtinėms aplinkybėms, suderinusi su priežiūros institucija, gali pratęsti šį terminą ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Draudimo išmokos investuotojams išmokamos litaais per 3 mėnesius nuo draudžiamąjo įvykio dienos. Draudimo įmonės taryba gali pratęsti šį terminą ne ilgiau kaip 3 mėnesiams.

2. Indėlininko ar investuotojo teisė gauti draudimo išmoką galioja 5 metus nuo draudžiamąjo įvykio dienos.

3. Draudimo išmoką apskaičiuoja ir moka draudimo įmonė, remdamasi draudėjo draudžiamąjo įvykio dienos duomenimis apie indėlininkus ar investuotojus, jų indėlius ar įsipareigojimus investuotojams ir apie papildomai apdraustų indėlių ar įsipareigojimų investuotojams sumas. Draudimo išmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato draudimo įmonės taryba ir paskelbia „Valstybės žiniuose“.

4. Papildomo draudimo išmokos dydis apskaičiuojamas iš draudimo išmokos, apskaičiuotos pagal šio Įstatymo 9 straipsnio nuostatas, atimant draudimo išmoką (garantiją), apskaičiuotą pagal užsienio valstybės teisės aktų nuostatas.

5. Ginčus dėl indėlininko ar investuotojo teisės į draudimo išmoką sprendžia teismas.

6. Draudėjai draudimo įmonės reikalavimu privalo draudimo įmonei pateikti duomenis, reikalingus draudimo išmokoms apskaičiuoti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, Žin., 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

11 straipsnis. Draudimo išmokos išmokėjimo pasekmės

1. Kai draudimo įmonė išmoka draudimo išmokas draudėjo indėlininkams ar investuotojams, draudėjas draudimo įmonės nurodymu privalo sumažinti įsipareigojimus indėlininkams ar investuotojams draudimo įmonės nurodytomis sumomis ir atitinkamai padidinti įsipareigojimus draudimo įmonei.

2. Indėlininkas ar investuotojas nuo tos dienos, kurią jam buvo išmokėta draudimo išmoka, netenka teisių reikalauti iš banko, kredito unijos ar įmonės draudimo išmokos dydžio pinigų sumos.

12 straipsnis. Draudimo išmokų apribojimai

1. Draudimo išmokos nemokamos:

1) indėlininkams ar investuotojams, kurių indėliai ar įsipareigojimai investuotojams teismų sprendimu pripažinti įgytais neteisėtu būdu;

2) indėlininkams ar investuotojams, kurių indėliai ar įsipareigojimai investuotojams pagal sutartis ar kitokiu būdu (išskyrus paveldėjimą) yra perleisti po draudžiamąjo įvykio dienos;

3) banko, kredito unijos ar įmonės administracijos vadovams, banko, kredito unijos ar įmonės filialų vadovams, tarybos (stebėtojų tarybos) ir valdybos nariams; asmenims, turintiems ne mažesnę kaip 5 procentų banko akcinio kapitalo dalį, ar asmenims, ne mažiau kaip 5 procentus banko akcinio kapitalo turinčiose įmonėse turintiems daugiau kaip 50 procentų kapitalo; asmenims, atliekantiems nepriklausomą banko, kredito unijos ar įmonės auditą; šiame punkte nurodytų asmenų vaikams, įvairiems, sutuoktiniais, partnerystę įregistravusiems sugyventiniams, tėvams ir įtėviams;

4) banko, kredito unijos ar įmonės paskolos gavėjams, jeigu indėliai ar įsipareigojimai investuotojui ne didesni už jų įsipareigojimus (negrąžintas paskolas su palūkanomis). Jeigu banko, kredito unijos ar įmonės paskolos gavėjo indėlis ar įsipareigojimai investuotojui yra didesni už šio gavėjo įsipareigojimus (negrąžintas paskolas su palūkanomis), draudimo suma skaičiuojama iš indėlio ar įsipareigojimų investuotojui atimant gavėjo įsipareigojimus, bet negali būti didesnė, negu nurodyta šio Įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje;

5) už anoniminėse ir koduotose sąskaitose laikomus indėlius;

6) už indėlius, kuriems draudėjas yra nustatęs palūkanų normą, daugiau kaip du kartus viršijančią adekvatiems indėliams toje pačioje kredito įstaigoje nustatytą palūkanų normą.

2. Indėlininkams ar investuotojams, dėl kurių indėlių lėšų ar įsipareigojimų investuotojams įsigijimo teisėtumo kreiptasi į teisėsaugos institucijas ar teismus, tačiau dar nepriimtas sprendimas, draudimo išmokų mokėjimas yra sustabdomas iki sprendimo įsiteisėjimo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

KETVIRTASIS SKIRSNIS

INFORMAVIMAS APIE DRAUDIMĄ IR DRAUDIMO NUTRAUKIMAS

13 straipsnis. Informavimas apie draudimą

1. Draudėjas esamus ir būsimus indėlininkus ir investuotojus lietuvių kalba aiškiai ir lengvai suprantamai turi informuoti apie draudimo įmonę arba užsienio draudimo įmonę, kurioje apdrausti indėliai ir (arba) įsipareigojimai investuotojams, draudimo sąlygas, įskaitant draudimo sumą, draudimo objektą ir šio Įstatymo 3 straipsnio 4 dalyje išvardytus atvejus, kai indėliai ir įsipareigojimai investuotojams nėra draudžiami. Be to, jeigu indėlininkas ar investuotojas pageidauja, jam turi būti suteikiama informacija apie draudimo išmokų mokėjimo sąlygas ir tvarką.

2. Draudimo sąlygos negali būti konkurencijos priemonė, naudojama reklamoje. Reklamoje leidžiama nurodyti tik draudimo įmonę arba užsienio draudimo įmonę, kurioje apdrausti indėliai ir įsipareigojimai investuotojams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

14 straipsnis. Draudimo nutraukimo tvarka

1. Jeigu draudėjo priežiūros institucija atšaukia draudėjui teisę laikinai ar visam laikui priimti indėlius, tokiame draudėjui draudimo įmonės taryba be išankstinio įspėjimo atitinkamai laikinai ar visam laikui nutraukia indėlių draudimą. Jeigu priežiūros institucija panaikina laikinai ar visam laikui draudėjui teisę teikti investicines paslaugas, tokio draudėjo įsipareigojimų investuotojams draudimas nutraukiamas atitinkamai laikinai ar visam laikui.

2. Apie teisės priimti indėlius ar teikti investicines paslaugas atšaukimą priežiūros institucija nedelsdama privalo informuoti draudimo įmonės tarybą.

3. Jeigu draudėjas pažeidžia draudimo tvarką ir (arba) jo veikla kelia pavojų draudimo įmonės sugebėjimui vykdyti įsipareigojimus, draudimo įmonės taryba, pranešusi apie tai priežiūros institucijai, įspėja draudėją apie galimą draudimo nutraukimą ne vėliau kaip prieš 12 mėnesių. Jeigu per 12 mėnesių po įspėjimo draudėjas nepašalina draudimo tvarkos pažeidimų, draudimo įmonės tarybos sprendimu, suderintu su draudėjo priežiūros institucija, draudėjo priimamų indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimas gali būti nutrauktas.

4. Apie indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimą draudimo įmonė paskelbia „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

15 straipsnis. Draudimo nutraukimo pasekmės

Jeigu draudėjui, kuriam buvo nutrauktas draudimas, įvyksta draudžiamasis įvykis, draudimo įmonė išmoka draudimo išmokas tik už tuos indėlius bei įsipareigojimus, kurie buvo prišiti iki sprendimo apie draudimo nutraukimą įsigaliojimo ir nebuvo grąžinti ar įvykdyti iki draudžiamąjo įvykio dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

PENKTASIS SKIRSNIS

VALSTYBĖS ĮMONĖ „INDĖLIŲ IR INVESTICIJŲ DRAUDIMAS“

16 straipsnis. Draudimo įmonės statusas

1. Draudimo įmonė yra pagal Lietuvos Respublikos gyventojų indėlių draudimo įstatymą Lietuvos Respublikos Vyriausybės iš valstybės turto įsteigta ir Lietuvos Respublikos įstatymų

nustatyta tvarka įregistruota valstybės įmonė, turinti antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir pavadinimu „valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“. Jos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija yra Finansų ministerija.

2. Draudimo įmonė savo veikloje vadovaujasi šiuo Įstatymu, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymu ir kitais teisės aktais, jei šis Įstatymas nenustato ko kita, taip pat savo įstatais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

17 straipsnis. Draudimo įmonės įstatai

Draudimo įmonės įstatuose turi būti nurodyti jos veiklos tikslai, tarybos ir vadovo teisės bei pareigos, taip pat Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nustatyti kiti reikalavimai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

18 straipsnis. Draudimo įmonės funkcijos

Įgyvendindama šiame Įstatyme nustatytus veiklos tikslus, draudimo įmonė:

1) kaupia šio Įstatymo nustatyta tvarka pinigus Indėlių draudimo fonde ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fonde;

2) apskaičiuoja ir išmoka draudėjų indėlininkams ir investuotojams draudimo išmokas;

3) įvertina užsienio valstybių, kurių bankai ar įmonės steigia filialus Lietuvos Respublikoje, indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygas;

4) tikrina, ar draudėjai nepažeidžia šio Įstatymo nustatytos draudimo tvarkos;

5) vertina draudimo įmonės riziką;

6) investuoja administruojamus fondus ir draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšas į draudimo įmonės tarybos nustatytų valstybių vyriausybių ir centrinių bankų vertybinius popierius ir indėlius Lietuvos banke;

7) reguliariai atlieka draudimo įmonės pasirengimo atlikti jai šiame Įstatyme ir draudimo įmonės įstatuose nurodytas funkcijas patikrinimus;

8) atlieka kitas šiame Įstatyme bei draudimo įmonės įstatuose nurodytas funkcijas, susijusias su šio Įstatymo įgyvendinimu ir draudimo įmonės veiklos užtikrinimu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

19 straipsnis. Draudimo įmonės veiklos tikslai

Draudimo įmonė draudžia indėlininkų indėlius, įsipareigojimus investuotojams, administruoja Indėlių draudimo fondą, Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą ir atlieka kitą draudimo įmonės įstatuose nurodytą veiklą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

20 straipsnis. Draudimo įmonės teisės

1. Draudimo įmonė turi teisę:

1) turėti sąskaitų Lietuvos banke, bankuose bei bankų filialuose;

2) sudaryti sutartis, priimti įsipareigojimus;

3) disponuoti administruojamu turtu įstatymų ir įstatų nustatyta tvarka;

4) nutraukti indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimą šio Įstatymo nurodytais atvejais;

5) tikrinti, ar teisingai apskaičiuotos ir mokamos draudėjų draudimo įmokos;

6) gauti iš draudėjo informaciją, reikalingą funkcijoms atlikti;

7) tikrinti, ar draudėjai yra pasirengę pateikti draudimo įmonei duomenis, reikalingus draudimo išmokoms apskaičiuoti;

8) gauti iš draudėjų priežiūros institucijų šią informaciją: apie draudėjams pritaikytas poveikio priemones; apie nustatytas problemas, galinčias sukelti draudžiamąjį įvykį; apie teisės

priimti indėlius bankams, kredito unijoms, bankų filialams išdavimą ir atšaukimą; apie bankams, įmonėms, kredito unijoms bei bankų ir įmonių filialams suteiktas teises;

9) imti paskolas draudimo įmonės įsipareigojimams vykdyti;

10) gauti likviduojamų banko, įmonės arba kredito unijos, kuriuose indėlininkų indėliai ar įsipareigojimai investuotojams buvo apdrausti pagal šį Įstatymą, turto dalį;

11) sudaryti turto vertinimo sutartis su asmenimis, turinčiais teisę vertinti vertybinius popierius;

12) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka priimti sprendimą paimti banko akcijas iš banko akcininkų visuomenės poreikiams, taip pat teisės aktų nustatyta tvarka patikėjimo teise valdyti, naudoti ir disponuoti paimtomis akcijomis;

13) jei priimamas sprendimas paimti banko akcijas iš banko akcininkų visuomenės poreikiams, gauti iš Centrinio depozitoriumo banko akcijų savininkų sąrašą;

14) verstis kita draudimo įmonės įstatuose nurodyta veikla.

2. Draudimo įmonė visiškai administruoja Indėlių draudimo fondą ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

3. Draudimo įmonė įstatymų nustatyta tvarka jai perduotą patikėjimo teise ilgalaikį materialųjį turtą privalo apdrausti Lietuvos Respublikoje įregistruotoje draudimo įmonėje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, Žin., 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, Žin., 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

21 straipsnis. Draudimo įmonės organai

1. Draudimo įmonės organai yra draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija, draudimo įmonės taryba ir vienasmenis valdymo organas – draudimo įmonės vadovas.

2. Tarybą sudaro 6 nariai. Finansų ministras skiria 3 narius, Lietuvos banko valdybos pirmininkas – 2 narius, Lietuvos Respublikos vertybinių popierių komisijos pirmininkas – 1 narį. Tarybos sudėtį tvirtina finansų ministras. Tarybos sutikimu posėdžiuose patariamąjį balsą teise gali dalyvauti po vieną bankų, finansų maklerių, valdymo įmonių ir kredito unijų asociacijų atstovą. Už tarybos narių darbą apmoka juos delegavusios institucijos.

3. Tarybos narių kadencija – 4 metai, kadencijų skaičius neribojamas. Tarybos nario kandidatūrą teikusi institucija gali jį atšaukti ir pasiūlyti vietoj jo paskirti kitą kandidatą.

4. Tarybos veiklai vadovauja tarybos pirmininkas, o kai jo nėra, – tarybos pirmininko pavaduotojas. Tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją renka draudimo įmonės taryba iš savo narių.

5. Taryba:

1) teikia išvadas, pastabas ir pasiūlymus draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančiai institucijai dėl draudimo įmonės veiklos strategijos, valdymo struktūros;

2) teikia savininko teisės ir pareigas įgyvendinančiai institucijai pasiūlymus dėl draudimo įmonės įstatų pakeitimo;

3) nustato draudimo įmokų apskaičiavimo, mokėjimo tvarką ir terminus, delspinigių už laiku nesumokėtą draudimo įmoką dydį bei delspinigių skaičiavimo ir mokėjimo tvarką;

4) nustato draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarką;

5) tvirtina draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšų ir administruojamų fondų investavimo politiką;

6) priima sprendimus dėl indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo;

7) priima sprendimus dėl draudimo įmokos normos pakeitimo, nustato draudimo įmonės įsipareigojimams vykdyti imamos paskolos dydį;

8) nustato indėlių ar įsipareigojimų investuotojams papildomo draudimo tvarką;

9) teikia draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančiai institucijai savo veiklos metinę ataskaitą;

10) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka, suderinusi su draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančia institucija, priima sprendimą paimti banko akcijas iš banko akcininkų visuomenės poreikiams ir sprendžia dėl šių akcijų apmokėjimo, nustato lėšų, skiriamų banko veiklos saugumui ir patikimumui atkurti, dydį;

11) atlieka kitas šiame Įstatyme ir įstatuose nustatytas funkcijas.

6. Draudimo įmonės vadovas yra atskaitingas draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

22 straipsnis. Draudimo įmonės komercinių paslapčių saugojimas

Informacija, laikoma draudimo įmonės komercine paslaptimi, gali būti teikiama tik įstatymų nustatytoms institucijoms įstatymų nustatyta tvarka.

23 straipsnis. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo atskirumas

1. Bankų, bankų filialų ir kredito unių draudimo įmokos, draudimo išmokos bei pajamos iš Indėlių draudimo fondo investicijų, taip pat lėšos, išieškotos iš likviduojamų, mokėjusių draudimo įmokas į Indėlių draudimo fondą, draudėjų, ir kitos Indėlių draudimo fondo pajamos ir sąnaudos apskaitomos ir kaupiamos atskirai nuo įmonių draudimo įmokų, draudimo išmokų bei pajamų iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo investicijų, taip pat lėšų, išieškotų iš likviduojamų, mokėjusių draudimo įmokas į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą, draudėjų, ir kitų Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamų.

2. Draudimo išmokos už indėlius ir bankų bei bankų filialų įsipareigojimus investuotojams mokamos iš Indėlių draudimo fondo, o už įmonių įsipareigojimus investuotojams – iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo.

3. Tuo atveju, kai draudimo išmokoms mokėti viename iš fondų trūksta pinigų, o kitame jų yra, draudimo išmokos gali būti mokamos iš fondo, kuriame yra lėšų, tačiau prieš naudojant kitą fondą, visų pirma panaudojamas privalomasis rezervas. Po to draudimo įmokos, mokamos į fondą, kuriame trūko lėšų draudimo išmokoms išmokėti, pirmiausia naudojamos lėšoms grąžinti į kitą fondą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

24 straipsnis. Draudimo įmonės nuosavas kapitalas

1. Draudimo įmonės nuosavą kapitalą sudaro draudimo įmonės savininko kapitalas, privalomasis rezervas, perkainojimo rezervas (rezultatas) ir nepaskirstytas einamųjų metų pelnas (nuostoliai). Draudimo įmonės savininko kapitalas yra nurodomas draudimo įmonės įstatuose.

2. Draudimo įmonės savininko kapitalas gali būti naudojamas draudimo išmokoms mokėti tik tuo atveju, kai lėšų abiejuose fonduose ir privalomajame rezerve tam nepakanka.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį panaudota draudimo įmonės savininko kapitalo dalis iki draudimo įmonės įstatuose nustatyto savininko kapitalo dydžio yra atkuriamą iš Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšų. Savininko kapitalui atkurti naudojami Indėlių draudimo fondas ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas turi atitikti sumas, kuriomis sumažintas savininko kapitalas kiekvieno šių fondų draudimo išmokoms mokėti. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos naudojamos savininko kapitalui atkurti prieš lėšų grąžinimą į kitą fondą šio Įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

25 straipsnis. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamos ir sąnaudos

1. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamas sudaro draudimo įmokos, sumos, įstatymų nustatyta tvarka išieškotos iš likviduojamo draudėjo,

pajamos iš Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo investicijų, lėšos, gautos pardavus banko, kurio akcijos iš akcininkų paimtos visuomenės poreikiams, akcijas ar turtą, taip pat kitos sumos.

2. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo sąnaudas sudaro draudimo išmokos, Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudos, sumos paimtos banko akcijoms iš banko akcininkų visuomenės poreikiams apmokėti, taip pat sumos, skirtos banko, kurio akcijos iš akcininkų paimtos visuomenės poreikiams, veiklos saugumui ir patikimumui atkurti.

3. Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų dydį įvertinusi kiekvieno iš fondų laukiamas administravimo sąnaudas ir fondų dydžius, nustato draudimo įmonės taryba, tvirtindama Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, *Žin.*, 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

25⁽¹⁾ straipsnis. Draudimo įmonės pajamos ir sąnaudos

1. Draudimo įmonės pajamas sudaro:

1) atlyginimas už Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimą;

2) pajamos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo investavimo;

3) kitos pajamos.

2. Draudimo įmonės sąnaudas sudaro:

1) Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudos;

2) draudimo įmonės nuosavo kapitalo investavimo sąnaudos;

3) kitos sąnaudos.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

26 straipsnis. Draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšų, Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo investavimas

1. Draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšos ir administruojami fondai gali būti investuojami draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka į tarybos nustatytų valstybių vyriausybių ir centrinių bankų vertybinius popierius ir indėlius Lietuvos banke.

2. Pajamos, gautos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšų ir administruojamų fondų investavimo, priskiriamos draudimo įmonės pajamoms ir administruojamų fondų pajamoms proporcingai pagal draudimo įmonės nuosavo kapitalo, Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo dydžius.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

26⁽¹⁾ straipsnis. Draudimo įmonės pelno paskirstymas ir privalomasis rezervas

1. Visas draudimo įmonės pelnas skiriamas į privalomąjį rezervą.

2. Draudimo įmonės privalomasis rezervas gali būti naudojamas:

1) draudimo išmokoms mokėti, kai fonde, iš kurio mokamos draudimo išmokos, trūksta pinigų;

2) savininko kapitalui atkurti iki dydžio, buvusio prieš kapitalo panaudojimą draudimo išmokoms mokėti;

3) draudimo įmonės ūkinės veiklos nuostoliams dengti.

3. Draudimo įmonės privalomojo rezervo sudarymui, dydžiui ir naudojimui netaikomos Valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos.

4. Nepaskirstytieji nuostoliai perkeliama į kitus finansinius metus.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

27 straipsnis. Finansinės atskaitomybės skelbimas

Draudimo įmonės metinė finansinė atskaitomybė turi būti įstatų nustatyta tvarka viešai paskelbta per 5 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

28 straipsnis. Neteko galios.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, *Žin.*, 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

29 straipsnis. Draudimo įmonės likvidavimas ir pertvarkymas

Draudimo įmonė likviduojama arba pertvarkoma Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 d.

2. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo pagal Lietuvos Respublikos gyventojų indėlių draudimo įstatymą ir pagal Lietuvos Respublikos indėlių draudimo įstatymą apskaičiuotos, bet indėlininkams neišmokėtos draudimo išmokos pagal šį Įstatymą neperskaičiuojamos ir toliau mokamos iš Indėlių draudimo fondo.

3. Indėliai, esantys banke, kredito unijoje ir (ar) banko filiale, kurie draudėjais tapo pagal Lietuvos Respublikos gyventojų indėlių draudimo įstatymą ir (arba) pagal Lietuvos Respublikos indėlių draudimo įstatymą, laikomi apdraustais pagal šį Įstatymą nuo jo įsigaliojimo dienos. Įsipareigojimai investuotojams laikomi apdraustais nuo pirmos draudimo įmokos įmokėjimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, *Žin.*, 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

31 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

1. Pavadinimas „Valstybės įmonė Indėlių draudimo fondas“ pakeičiamas į pavadinimą „valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“.

2. Šio Įstatymo įsigaliojimo metu valstybės įmonės Indėlių draudimo fondo valdomos lėšos, išskyrus įstatinį kapitalą, yra priskiriamos Indėlių draudimo fondui, o 3 milijonai litų priskiriami Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė per 6 mėnesius nuo šio Įstatymo įsigaliojimo dienos turi pakeisti draudimo įmonės įstatus bei paskirti vieną draudimo įmonės tarybos narį. Iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos paskirtų įmonės tarybos narių kadencijos terminas skaičiuojamas nuo jų paskyrimo dienos.

32 straipsnis. Įstatymų pripažinimas netekusiais galios

Įsigaliojus šiam Įstatymui, netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos indėlių draudimo įstatymas (*Žin.*, 2001, Nr. [23-760](#));

2) Lietuvos Respublikos indėlių draudimo įstatymo 3, 4, 5 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas (*Žin.*, 2001, Nr. [90-3145](#));

3) Lietuvos Respublikos komercinių bankų ir finansų maklerio įmonių įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymas (*Žin.*, 2001, Nr. [112-4073](#)).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Lietuvos Respublikos
indėlių ir įsipareigojimų
investuotojams draudimo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 2 tomas, p. 252).

2. 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 2 tomas, p. 311).

3. 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL 2009 L 68, p. 3).

Įstatymas papildytas priedu:

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, Žin., 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

Priedo pakeitimai:

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, Žin., 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2068](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 54-1829 (2004-04-15)

INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO 3, 8, 20, 21, 23, 24, 25, 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 26(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-84](#), 2005-01-20, Žin., 2005, Nr. 18-578 (2005-02-08)

INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO 1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 26(1), 27, 28, 30 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 25(1) STRAIPSNIU BEI PRIEDU ĮSTATYMAS

Įsigaliojus šiam įstatymui, į draudimo įmonės balansą įtraukti kiti rezervai pervedami į privalomąjį rezervą.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1429](#), 2008-01-18, Žin., 2008, Nr. 15-512 (2008-02-05)

INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 21, 24, 25 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1749](#), 2008-10-14, Žin., 2008, Nr. 121-4589 (2008-10-21)

INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO 5, 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2008 m. lapkričio 1 d.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-376](#), 2009-07-21, Žin., 2009, Nr. 93-3969 (2009-08-04)

INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 7, 9, 10, 13, 18, 20, 21, 26 STRAIPSNIŲ BEI PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR 28 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalis įsigalioja 2010 m. gruodžio 31 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušra Bodin (2009-08-04)
aubodi@lrs.lt